

man totius iheronii Musis vacatum eam, quādūq; quidem
ne immānem a Republicā animum habere per illos cibis
qui huius praeſunt. Si quos otii istius non pœnitendos fructu
posteriori imputandos arbitrari, tunc erit monere. Ego
quod unquam isti calamo impetravero, quo recte curetur
ac sedulo quam promptissime exequar. Vale Rīo Ampli
ſime, neque quidquam eatum elegantiarum quas polliciti
sunt Mattiaci vestri luci publicæ conmiserunt, diutius
nobis invideantur sine. Haga X. Calendarii Maij
1515 CXXIII.

Bronardio.

Bronardo

(59).

Non accidit proorsus meā culpa^a Bronarde amicissime, quod
hactenus siluerim. Enim vero eum scribendum non arbitra
res nisi una debitum persoluerem, cuius me reum diuini
ti factum est ut malem non scribere, quem neglegisse
videri id cuius potissimum gratia^b compellandus erat.
Occasionem itaque munuscule hujus perseverandi non nisi
sero nactus, dabo veniam, si tardiusculē, quam par erat,
nomen istud libero. Festinante ista scribo, instante nimis
et adstante ranta^c; non possum tamen non addere, quod
gisse me sacrificium Abrahāni, quo video quoniam pere
sens avi meminisse me. Deceat, cum eadem historias adam
Branda communem operam nava^d emus, quæ quidem miti
iucundissimas omnium recordatio, quod vizero, futura est.
Ita me tu, ita Doctissimus Thorius amet, cui salutem
a me dicis, qualem ipsi impotendam censes, quorum maxi
me apud res ius pretio est memoria. Salveant itidem
flos atque filiola nostra plurimam. Haga postritie
Non: Quintil: 1515 CXXIII

Saluto Pasaubonum, si
apud vos est.

C. Hugenius

(60).

J. Catolio.

Si familiæ exciseunda negotium profligasti, atque iterum
tunc es, Amplissime fatus; esto nunc pauperrimus
quaque. Ex quo postremum te conveni, petem pen
sione non satulli, cum molestissimo morborum perpe
tuò collectatus. Ita circa hos oculos est, quorum ingerentes
cens quotidie malum, Medicorum curas serio tractatos mouunt.

Sed si.

De cetero, qui me nosti, 17 Gosi agnide nosem et gero lacrimis,
 sed, fateor, non libenter, per enigma cum fructu, profectus
 nullo. Tacui tamen, quoniam Ille fecit. de-
 cetero, qui me nosti, facile conjeccis tot agitatum noctium
 insomnia et his sum non evigilasse. Dane; cum maxime
 Medici quietem cerebro indicarent, non valui ipse mihi
 imperare. Itaque ~~pro~~¹⁷ ad Characterisimum paucula
 praecluseram, continua statim alluvione eam in
 molem ~~mirata~~ exerevisse mirosum sum, ut justi quoque
 libelli vicem expletura esset. His tandem non nullos varii
 Odiorumatis conatus adj. esse amicorum imperio persuaderem.
 Rogo te primum sequit autoris in propositulo tam prolixo
 ut insaniam. Deinde cum Typographo Middelburgensi
 quod iter in eundum ~~est~~¹⁷ censeas. Dum ista scribo, affectur
 altera eorum editio, quae in Relandia te obstetricante
 prodierunt. In eptos homines! qui me ne convenio qui
 dem pro arbitrio hanc dispensant, neque errorum, qui bas
 prior editio scapet, tollendorum copiam facient, cuius id
 maxime interest. Ecce, nunc principi loci distantia
 deterror, et nisi in singulas septimanas, singulos grater
 niones mihi corrigendos transmittere velint, cestus
 sum vel supponeres hac cetera, vel Batavis meis, qui ad
 manum sunt, exculendo tradere, quamquam non diffiteor
 Relandi ~~typi~~¹⁷ elegantiam non paruni eò allici. Tu si oportet
 est, et hoc tanti putas, innue quid faciendum censeas;
 quin Typographum ~~et consuectus~~^{quoque officiosus} ut
 vetim, quo nimis hominem mihi tradas promptum
 magis et obsequentem. Vale tuio doctissime, et me
 amas, qui te praster plurimos. Haga. 30. Octob. 1623.

G. Huygenius.

(17)

I. Celsio.

De morbo, fatis amicissimes, condoleas quam amicè; et male
 sit mihi ~~missus~~ melius est a tali solatio. Evidenter posso curam
 vasculi iugis uni Tugulo commisi, quandoquidem resonans
 Medica frustra est. Sectionem parcius attingo; scriptorium
 oculi ferunt minus incommoda; nempe quæ in eos,
 quæ in phialam, arena defluxit, regniles ista commo-
 vertiās, quam si celerem rotatim impetas. Typo-
 graphum adfore etiam ab aliis didicis, quò nihil
 licet alieni Amsterdam ~~lato~~ cuidam intentete
 homini neque et male feriato, qui de his nonnullas
 et mea onus, respectu Privilegii auctoritate, nisi typis
 recubit.